

lige er Spørgsmaal om Ratifikation af de i Genève vedtagne Konventioner, nemlig en Konvention om Indførelse af ensartet Checklovgivning (Bilag II, Sp. 4843 og ff.), en Konvention om visse Lovkollisioner indenfor Checkrettens Omraade (Bilag II, Sp. 4959 og ff.) og en Konvention vedrørende Lovgivningen om Stempling af Checks (Bilag II, Sp. 4991 og ff.). De to førstnævnte Konventioner vil Regeringen være i Stand til at ratificere, hvis nærværende Lovforslag vedtages og ophøjes til Lov, medens den tredje Konventions Ratifikation ikke udkræver nogen Ændring i bestaaende Lovgivning.

Som det vil fremgaa af Bilag II, synes Tilslutning til Konventionerne at kunne forventes fra en Del kontinentale europæiske Stater og fra en Del oversøiske Stater. Det maa anses for givet, at hverken England eller De forenede Stater af Nordamerika vil tiltræde Konventionerne, saaledes at der ikke vil blive Tale om fuldstændig Ensartethed indenfor Checklovgivningens Omraade. Naar henses til de Vanskeligheder, der ifølge de Delegeredes Indstilling i Bilag II har været forbunden med at opnaa Vedtagelse af den ensartede Checklov, og de mange Omraader indenfor Checklovgivningen det har været nødvendigt at unddrage de ensartede Regler og overlade til hvert enkelt Lands nationale Lovgivning, er Betydningen af de foreliggende Konventioner absolut set maaske ikke særlig stor; deres Betydning synes mere at ligge i den Tilnærmelse mellem de enkelte

Staters Checklovgivning, der er sket ved Konventionernes Vedtagelse, og det Haab om, at det i Fremtiden maa kunne lykkes at skabe i endnu højere Grad ensartet Lovgivning paa dette Omraade, som kan bygges paa det foreliggende internationale Arbejde. Selvom man maaske maa sige, at der ligger forholdsvis mindre Betydning internationalt set i Vedtagelsen af de checkretlige Konventioner, end der ligger i Vedtagelsen af de tilsvarende vekselretlige Konventioner, maa Regeringen dog anse det for ønskeligt, at Danmark sættes i Stand til at foretage Ratifikationen indenfor den fastsatte Frist for denne, 1. September 1933. I denne Forbindelse maa Opmærksomheden henledes paa, at det Forhold, hvori Veksellovgivningen og Checklovgivningen staar til hinanden, — Checkloven maa i Virkeligheden siges at være afhængig af Vekselloven paa en saadan Maade, at en Ændring af de vekselretlige Regler nødvendiggør en Ændring af Checklovgivningen —, vil gøre det nødvendigt, hvis saavel nærværende Lovforslag som det forelagte Forslag til Veksellov vinder Rigsdagens Bifald og ophøjes til Lov, at sætte den eventuelle nye Checklov i Kraft samtidig med den eventuelle nye Veksellov, uanset om de vedtagne checkretlige Konventioner maatte blive ratificerede eller ej af det fornødne Flertal af de Stater, der har deltaget i Konferencerne i Genève. Regeringen vil iøvrigt med Hensyn til disse Spørgsmaal holde sig i Kontakt med de øvrige nordiske Lande.